

ת"פ 9107/08/15 - מדינת ישראל נגד מנחם בושרי

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 9107-08-15 מדינת ישראל נ' בושרי
בפני כבוד השופטת אליאנא דניאלי

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם מנחם בושרי

הכרעת דין

פתח דבר

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של פציעה כשהעברייין מזויין, בניגוד לסעיף 335(א)(1) בחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"), תקיפה סתם בניגוד לסעיף 379 בחוק, איומים בניגוד לסעיף 192 בחוק, ונסיון תקיפה בניגוד לסעיף 379 יחד עם סעיף 25 בחוק.

על פי עובדות כתב האישום, ביום 30.7.15 בסמוך לחצות, בארוע "חינה" באולם הארועים "אוורסט" בראש העין, תקף הנאשם את המתלוננים נאור לוי וינון סייגבקר, אשר היו אורחים באולם, עת תפס בידיהם וגרר אותם אל מחוץ לאולם. הוא דחף אותם במדרגות כך שינון נפל, באומרו להם - "אתם שיכורים אתם הולכים הביתה".

בסמוך לכך התקרב למקום אלון בן שטרית, ואמר לנאשם שהשניים ילדים טובים, ושיעזוב אותם בשקט. בתגובה איים הנאשם על אלון, בכך שצעק לעברו - "אני אזיין אותך", ניסה לתקוף את אלון, ובהמשך ניפץ כוס על ראשו וגרם לו בכך לחתך מדמם באורך של כ-10 ס"מ בקרקפתו. בעוד אלון מדמם, לפת אותו הנאשם בתנועת חיבוק כשמרפקו על צווארו של אלון, עד אשר הצליח הקהל שהיה במקום להפריד את הנאשם מהמתלונן.

בתשובתו לאישום כפר הנאשם בכל המיוחס לו. הוא טען כי הארוע המדובר היה החינה של אחייניתו, לה שימש כאב לאחר שאביה - אחיו, נפטר, ולפיכך הוא שהזמין את הארוע והיה אחראי עליו. הנאשם טען כי במהלך הארוע שתו נאור וינון לשוכרה, שברו כוסות וצלחות, וגרמו כך לפציעתה של אחת האורחות. על כן ביקש מהם לצאת, וליווה אותם החוצה אולם לא גרר אותם. אז הופיע אלון, צעק ונופף לעברו באלימות, ובשלב זה קפצו על הנאשם מספר אנשים והיכוהו.

לאחר שבחנתי את מכלול הראיות ועדויות הצדדים, מצאתי ליתן אמון בעדויות המאשימה, ומצאתי כי המאשימה עמדה בנטל המוטל עליה להוכיח המיוחס לנאשם.

בפתח הדברים יצוין כי הארוע במהלכו התרחשו המעשים האלימים היה כאמור ארוע משפחתי משמח - מסיבת חגיגה. הנאשם מהווה, בהתאם לעדויות ההגנה, תחליף אב לכלה, וקרוב אליה ביותר. כיום, לאחר שבני הזוג נישאו, קיימים למעשה קשרי משפחה בין הנאשם לבין משפחת החתן. עדי התביעה אותם תקף הנאשם ואשר הוזמנו לארוע מטעם החתן, לא הכירו אותו קודם לכן, כפי שגם הנאשם הסכים בעדותו. לא היה לאף אחד מעדים אלו מטען קודם, מניע או אינטרס להפלילו.

עוד יאמר כבר עתה, כי הנאשם ועדי הגנה נוספים טענו כי עדי התביעה המעורבים, ולכל הפחות ינון ונאור, היו שתויים במהלך הארוע. לכן, נטען, התעורר הצורך להוציאם מהמקום, ולכן, נטען, לא ניתן לסמוך ממצאים על עדויותיהם.

נוכח טענה זו בחנתי בזהירות את מכלול הראיות, ונכונה אני לצאת מנקודת הנחה כי השניים אכן שתי שתיים מרובה במהלך הארוע. ואולם אין בכך משום קביעה כי היו שיכורים, וכי לא ניתן לסמוך כלל ממצאים על עדויותיהם.

ויובהר, כי גם בהנחת מוצא זו אין כדי לסייע לנאשם, שכן נותנת אני אמון מלא בעדויותיהם של אלון, אשר נפצע בארוע, ושל אמו של החתן - עדינה שאטל, כמו גם בעדויות עדי תביעה נוספים. כל אלו, יחד עם תעודה רפואית, ממצאים מהזירה, דיסק המתעד חלק מהארוע, וכן עדויותיהם של ינון ונאור, די והותר בהם כדי להביא להרשעת הנאשם, כפי שיבואר להלן.

טרם פנייה לתיאור העדויות, יצוין עוד כי הארוע האלים במהלכו נפצע אלון לא תועד במצלמת האולם, ולפיכך ניתן ללמוד על שהתרחש במהלכו מדברי העדים עצמם.

ועוד ייאמר כבר עתה, כי חלק ניכר מעדויות עדי ההגנה נועד להשחיר את פני המתלוננים, וכי חלק מעדי ההגנה למעשה לא ראו כיצד נפצע אלון, ולפיכך לא יכול היה לשפוך אור על הסוגיה המרכזית שבמחלוקת.

אלון בן שטרית, בן 29, הוא כאמור הנפגע בארוע. אלון העיד כי בשלב מסוים במהלך החגיגה, הבחין בנאשם עומד מול נאור, בן דודו, וחברו של נאור, אותו לא הכיר, ינון. הנאשם אמר לשניים שהם שיכורים, שילכו, ודחף את נאור. השניים ביקשו ממנו להישאר, ואולם הנאשם דחף את נאור, וזה מעד על מספר מדרגות.

בשלב זה ביקש להתערב ולהסביר כי נאור וינון הינם לדבריו "ילדים טובים". הוא לא הכיר את הנאשם, וסבר כי הוא בעלי המקום. בתגובה אמר לו הנאשם - "אני אזיין אותך", והחל לנסות לתקוף אותו, תחילה במכת אגרוף, ובהמשך באלימות נוספת. העד הבהיר כי אינו יכול לשחזר כל מכה אותה נתן לו הנאשם, נוכח להט הארוע, ולפיכך גם אינו יכול

לציין מי בדיוק היה עד למעשים. הוא העיד כי התגושש עם הנאשם, כשהוא מנסה להגן על עצמו ואילו הנאשם מנסה לתקוף אותו. אלון שלל את הטענה כי הוא שתקף את הנאשם, והבהיר כי בחלק מהזמן מנע את תקיפת הנאשם על ידי בלימתו ותפיסת ידיו, ובפעמים אחרות השתחרר הנאשם מאחיזתו, תפס אותו וניסה להכותו. **באופן זה, כשהנאשם מכה אותו והוא מתגונן הגיעו השניים אל הבר, הסמוך למדרגות, כשהנאשם עם הגב אל הבר והעד מולו. או אז, כשסבר העד כי האלימות תיפסק, הושיט הנאשם את יד ימינו אל הבר, נטל את אחת הכוסות שהיתה שם, והטיח אותה בעוצמה בראשו של העד. ראשו של העד החל לדמם, אולם הנאשם לא חדל מלהכותו גם במצבו זה.**

העד הבהיר כי ראה בבירור את הטחת הכוס בראשו על ידי הנאשם, ציין כי אינו יודע כיצד לא התכופף כדי להימנע מהמכה, והבהיר כי הוא זוכר את הטחת הכוס כ"סלואו מושן". הוא העריך כי הארוע כולו נמשך כדקה לכל היותר.

למזלו, לדבריו, החלו אנשים להתערב והפרידו בין השניים. נוצרה המולה אשר לוותה בצעקות, ולאחר שהופרדו הבחין בכ-50 אנשים מסביב, אשר הגיעו לראות מה קורה.

העד פונה על ידי אמבולנס לבית החולים, שם קיבל מנות דם, הפצע נתפר ב-13 תפרים, ולדבריו אף התעלף בבית החולים. הוא העיד כי עד היום נותרה צלקת מהארוע ונפיחויות, ולדבריו, הוא חש במבטיהם של אנשים בשל כך.

אלון העיד כי שתי בארוע 3-4 כוסות אלכוהול, כפי שהוא שותה בכל ארוע, וחש מצוין, חרף טענות ב"כ הנאשם כי יש עדויות של אנשים לפיהן שתי "ללא הכרה", כ-8 כוסות וודקה - עדויות אשר לא למותר לציין - לא נשמעו בפניו.

לאחר שהתרשמתי באופן בלתי אמצעי מעדותו של אלון, נותנת אני אמון בעדותו. אלון דייק בדבריו, שלל את הצעת ב"כ הנאשם כי ראה כבר את השלב הראשוני בו הוציא הנאשם את יונו ונאור מהרחבה, והבהיר מאיזה שלב הבחין במתרחש. הוא הבהיר בחקירה נגדית כי ראה את הנאשם דוחף את נאור ולא את שני המתלוננים, וניכר היה כי הוא מבקש לדייק. עדותו היתה מאופקת וזהירה. ניכר היה כי הוא נרגש וכי הוא מנסה להיזכר במהלך הארועים המדויק, תוך שהבהיר כי אינו יכול לדייק ולתאר כל מגע וכל תנועת יד במהלך הארוע המהיר, הלא צפוי, והאליים. הוא דייק גם בתארו כי הנאשם ניסה תחילה לתת לו מכת אגרוף ולא הצליח, ועמד על כך שכאמור אינו יכול לשחזר כיצד בדיוק התגונן מפני הנאשם בכל רגע נתון. **נהיר כי אדם המותקף לפתע במהלך ארוע, עוסק בעיקר ההתרחשויות. הוא העיד לגבי ארוע הפציעה עצמו, אותו זכר במדויק, ולא עסק בדקויות שמסביב, ודברים אלו מהימנים עליי.**

העד ביקש שלא להשיב לשאלת ב"כ הנאשם האם הוא מפחד מהנאשם, וניכרו אותות האמת בדבריו.

ב"כ הנאשם רמז כי אלון התלונן במשטרה רק לאחר שהוגשה תלונה כנגדו, ואולם מעדותו של אלון הובהר באשר לנסיבות התלונה, כי בבית החולים ביקש להתמקד במצבו הרפואי ולא בשוטר שהגיע למקום, וכי למחרת היום אמר לשוטר שהגיע לביתו כי הוא מבקש שלא להתלונן, שכן אימו חרדתית מאד וביקשה ממנו שלא להתלונן במשטרה. לאחר יומיים, שכנעו הוא ושוטר את אמו להתלונן, והוא מסר תלונה.

ואכן, עדותו בדבר הסירוב להתלונן נתמכת בנ/1, מזכרו של השוטר אשטו בינסאו, לפיו סרב המתלונן לשתף פעולה, וכן

בת/11, דו"פ של רס"ל אלי כהן, ממנו עולה כי כאשר הגיעה המשטרה לזירה היה אלון עם חולצה ספוגת דם על ראשו. הוא לא תיקשר כשניסה לתחקר אותו, שכן היה נסער ומד"א טיפלו בו. בהמשך הודיעו מד"א כי הם מפנים אותו לבי"ח במצב בינוני.

המסקנה העולה מן המקובץ היא כי אין המדובר במי שחפץ להעליל או להתלונן כנגד הנאשם, אלא במי שביקש תחילה להימנע מכך.

עדוּתו של אלון בכל הנוגע לפציעתו נתמכת בדו"חות השוטרים ובראיות נוספות, ובהם ת/15 בדבר כתמי דם רבים ברכב אליו נכנס אלון לאחר הפציעה, ושברי כוס אשר צולמו, ועליהם דם.

מת/8, דו"פ של חנן פלזנר, נמצא כי אלון נראה יושב ברכב כשהגיעו השוטרים, כשהוא מדמם והרבה דם מצוי מסביבו.

במצלמת אולם הארועים, המתעדת את הכניסה והיציאה מהאולם (ת/7), נראה אלון יוצא החוצה לאחר הפציעה כשחולצתו על ראשו- כפי שהעיד.

ת/3, התעודה הרפואית מבית החולים, מלמדת כי אלון הגיע לבית החולים עם דימום פעיל בראשו, ועם חתך בקרקפת מצד שמאל באורך של כ-10 ס"מ, אשר נתפר. התפרים, בראשו מעל אוזן שמאל, תועדו בתמונות (ת/4).

ההגנה ניסתה להיבנות בטעוניה מכך שבתעודה לא צוין כי אלון התעלף, כפי שהעיד בפניי, ואולם בתעודה מצוין כי לאחר שהלך לשירותים התרחש ארוע של סינקופה במידת לחץ דם, שלאחריו התאושש, והיתה ירידה בלחץ הדם. דומה כי תיאור זה מתיישב עם עדותו בדבר עילפון.

כאמור, עדותו של אלון נתמכת בעדויות רבות נוספות, העיקרית שבהן עדותה של עדינה שאטל, אימו של החתן, אשר היתה עדת ראיה לפציעתו של אלון. עדינה העידה כי ראתה את הנאשם מאיים על נאור וינון, לאחר שיצאה לשאוף אוויר מהרחבה, קרי - היא לא ראתה את השלב הראשוני אשר כלל את הוצאת השניים החוצה מהאולם. לדבריה, פנתה לנאשם ושאלה אותו מדוע הוא מאיים עליהם, וציינה בפניו כי נאור הוא החבר של בתה. בתגובה שאל אותה הנאשם בצעקות - **"מי את בכלל"**, ופנה אליה באופן מעליב.

העדה תארה את פנייתו של אלון אל הנאשם ואת תגובת הנאשם, אשר כללה גם את דחיפתה שלה, ואת הטחת הכוס באלון והמשך תקיפתו של אלון גם לאחר מכן, באופן העולה בקנה אחד עם עדותו של אלון, וכן עם עדי תביעה אחרים אשר עדותם תפורט בהמשך. היא עמדה על כך שראתה את הארוע במו עיניה, כי המכות היו **"מכות רצח"** וכי לאחר הפגיעה באלון הכל התמלא דם, כולל שמלתה שלה. לדבריה לא ראתה מכות, אלא **"כוס ודם בשניות"**. לאחר מכן נכנס הנאשם לאולם בחזרה, **"השתגע"**, ושבר שם כוסות.

עדוּתו של העדה היתה נרגשת ונסערת, וניכר היה במהלך כל עדותה עד כמה הארוע חרות בזכרונה וכי היא

משחזרת בעדותה ארועים אותם ראתה במו עיניה. היא העידה כי היא עדיין רואה את תמונות הארוע לנגד עיניה, והוסיפה כי ראתה את המוות למולה. כן ציינה כי מדובר היה בחינה של כלתו של בנה, וכי הנאשם הרס את הערב, גרם לה להיות אבלה בימים שבעקבותיו, ולטראומה לכל חייה.

עסקינן במי שהגיעה לחגוג את נישואי בנה, והארוע הסתיים באופן כואב מבחינתה. נהיר היה כי הארוע גרם לשבר במשפחה והעיב על שמחת הנישואים. יובהר כבר עתה כי גם הנאשם לא יכול היה לספק הסבר מדוע עדינה, אם החתן, תעיד נגדו, מלבד הטענה כי העידה מתוך נקמה על הפגיעה בחבר של בתה, אותו הוציא הנאשם מהמקום. שוכנעתי כי אין ממש בטענה זו, וכי לא היתה מעידה כנגד דודה של הכלה, אלמלא ראתה במו עיניה את הדברים עליהם העידה והיתה משוכנעת בנכונותם.

נאור לוי, בן 24, הוא חברה של אחות החתן מזה 8 שנים. הוא העיד כי במהלך הארוע ניגש אליו הנאשם, אותו לא הכיר, תפס ביד אחת אותו ובשניה את חברו ינון, והחל לגרור אותם בכוח אל מחוץ לאולם, כשהוא אומר להם שהם שיכורים והולכים הביתה. זאת, ללא הסברים מיותרים, לדבריו, וכשהשניים אינם מבינים מדוע הוא נוהג בהם כך. העד העיד בכנות כי השניים חשו מושפלים כאשר נלקחו כך החוצה, וכי מתוך רצון שלא לעורר מהומה ולהרוס את הארוע, אמר לינון, שלא רצה לצאת, שייצא עימו החוצה. משהגיעו לקרבת המדרגות, דחף הנאשם את שניהם בשתי ידיו, כשנאור מנסה לשווא להסביר לנאשם כי מדובר בטעות. ינון נפל מספר מדרגות, והמשך נפילתו נמנעה שכן נאור הצליח לתפוס אותו.

העד העיד כי הנאשם היה נראה באמוק, ונדף ממנו ריח של אלכוהול. כאשר הגיע למקום בן דודו, אלון, אמר שהם ילדים טובים ושאל מדוע הוא מתנהג כך, אמר לו הנאשם "אני אזיין אותך" וקפץ עליו להכותו.

כעדים אחרים, גם עד זה תיאר ארוע קצר במהלכו ראה אגרופים ומכות, וכן תיאר באופן חי ואותנטי כיצד הנאשם היה עם ראש מורכן למטה, ותוך כדי כך הסתובב בזווית אל הבר, נטל כוס, ובעודו אווז ביד אחת את אלון, הטיח את הכוס בראשו.

בדומה לאלון, העיד גם נאור כי אף לאחר שאלון החל לדמם, המשך הנאשם "לקפוץ עליו", והעיד כי הוא, ינון, ואנשים אחרים שהגיעו למקום, הצליחו בסופו של דבר לנתק את הנאשם מאלון ולהוריד את אלון במדרגות, אל מחוץ לאולם.

העד אישר בכנות כי קודם לארוע נשברה כוס בבר, אולם שלל את הטענה כי הוא וינון היו שיכורים. כאשר הציג בפניו ב"כ הנאשם תמונות מהפייסבוק בהן הוא נראה שותה, הבהיר כי מדובר בשתייה מידתית לטעמו, לגיטימית, וכי אין בה דבר חריג. לא למותר לציין כי התמונות אינן מהארוע הנדון, לא הובא שמץ של ראיה כדי ללמד כי העד היה שיכור במהלך אותם ארועים, ונהיר כי הצגתן נועדה להשחיר את העד.

לעד הוצג הסרטון והוא התבקש להשיב לטענת ההגנה לפיה הנאשם חיבק את השניים אולם לא גרר אותם, והוא הבהיר כי בסרטון לא נראית התפיסה הראשונית של הנאשם אותם.

לאחר שבחנתי את עדותו של נאור ונתתי דעתי לעדויות ההגנה אשר תפורטנה בהמשך בדבר שתייה מרובה מצידו, אני מוצאת ליתן אמון בעדותו. העד לא השלים פרטים שלא זכר, ודייק בדבריו. הוא לא זכר כמה כוסות היו על הבר, האם היו אנשים נוספים לצד הבר, ומה בדיוק עשו האנשים הנוספים שהגיעו להפריד. העד זכר את חלקו שלו וכיצד ניסה להפריד בין הנאשם לאלון לאחר הטחת הכוס, תוך שהוא מתמקד בארוע עצמו, ולא בדקויות.

העד אישר בכנות כי הארוע האלים הפך לשיחת היום, ולא ניסה לצייר תמונה כאילו לא דיבר עם אחרים אודותיו. עדותו לא תאמה במלוא הפרטים את עדותו של אלון, וגם בכך יש כדי ללמד, כי בניגוד לסברת ההגנה, העדים לא תיאמו את עדויותיהם. כך, בשונה מאלון אשר העיד כי טרם הטחת הכוס סבר שהסתיים הארוע והיתה הפוגה, העיד נאור כי לא ראה קטיעה של הארוע. בהקשר זה יובהר כי מכלול הארוע, כעולה מעדויות העדים, אך מספר שניות ועד דקה, ולפיכך נהיר כי גם אם אלון חש שנעשתה הפוגה במהלומות, עסקינן בפרק זמן קצר ביותר, אשר מי שמתבונן בארוע מהצד, עשוי שלא לראות בו הפוגה.

ינון סגאוקר, בן 26 בעת עדותו, העיד כי הוא חבר קרוב של משפחת החתן. הוא העיד כי במהלך החינה שתו מעט אלכוהול ונשברה כוס. לדבריו, הנאשם, אותו הכיר רק בפנים, הגיע לפתע, ובאלימות ובאופן משפיל החל למשוך אותו ואת נאור מהשולחן ולדחוף אותם במדרגות, מבלי לשאול ולהבהיר מדוע הוא עושה כן, ומבלי לדבר עימם, אף שניסו לשאול אותו לפשר התנהגותו.

כתוצאה מכך החליק העד מספר מדרגות, עד שתפס בנאור כדי לבלום את הנפילה. אז הגיע אלון, אשר אף אותו הכיר רק בפנים, וביקש מהנאשם שיעזוב אותם. בתגובה אמר לו הנאשם "**אני אזיין אותך**", נתן לו מכת אגרוף בפנים, **ותוך שניות שבר כוס אותה נטל מהבר, על ראשו.**

העד שלל את הטענה כי אלון הוא שהחל לפעול באלימות כלפי הנאשם, וכי הוא, אלון, ונאור תקפו יחדיו את הנאשם. הוא העיד כי מעורבים אחרים התקרבו והפרידו לאחר שהבינו שמדובר בארוע רציני ואלון נפצע, וכי הוא עצמו התלכלך מהדם שכן היה בין הראשונים שהגיעו להפריד.

העד שלל את הטענה כי היה שתוי, והבהיר כי למחרת היה יום עבודה, ולפיכך לא שתה הרבה.

כאמור, ינון לא הכיר היכרות ממשית את הנאשם או את אלון קודם לארוע, ולא נמצאה סיבה להעליל על הנאשם, אלמלא היה התיאור אותו תיאר עדות אמת. העד דייק בפרטים, והיה צורך ברענון זכרונו על מנת שייזכר כי גם לאחר תקיפת אלון בכוס, הוסיף הנאשם להכותו והיה צורך להפריד בינו לבין אלון. התרשמתי כי הוא לא ביקש להעצים את הארועים, וכי העיד עדות אמת.

העדה ירדן זוהר השתתפה בארוע כחברתו של אבי חוסרבי, חברם של החתן ושל אלון. העדה מסרה במשטרה (ת/19), כי **ראתה אדם מבוגר שאינה מכירה, לבוש ווסט, עומד ליד המדרגות וצועק על מישהו שלא ראתה. אז התנפל המבוגר על אותו אדם אחר אותו לא ראתה, והחל להכותו. אנשים רבים ניסו להפריד, ובהמשך ראתה את אלון, אותו היא מכירה, עומד מדמם, והכניסה אותו מדמם לרכבה.**

עמוד 6

העדה מסרה במשטרה כי טרם הארוע אלון התנהג כרגיל, וכי למעשה לא ראתה את שהתרחש בארוע האלים עצמו, למעט העובדה שהנאשם הוא שהחל לנהוג באלימות.

הודעת העדה הוגשה חלף חקירתה הראשית, והיא נחקרה בחקירה נגדית, במסגרתה טענה בשונה מהדברים אותם מסרה במשטרה, כי היתה בבר כשהחל הארוע האלים, ולדבריה לא שמה לב למיקומם של הנאשם ואלון, ולא ראתה אותם גם במהלך הארוע האלים עצמו.

היא טענה כי במשטרה מסרה שהנאשם היכה את אלון שכן ראתה את אלון מדמם וראתה בין מי למי הפרידו, אולם לא ראתה את המכות עצמן, ולפיכך, כך נטען, היו דבריה במשטרה משום הסקת מסקנות בלבד.

בחקירה חוזרת התבקשה להסביר כיצד במשטרה מסרה כי ראתה את הנאשם נוהג באלימות, והוכרזה כעדה עוינת נוכח הסתירה המהותית בדבריה. לאחר שהוכרזה כעדה עוינת, אישרה כי הודעתה במשטרה נגבתה שעות ספורות לאחר הארוע, עת זכרה את הפרטים באופן ברור יותר, וכן **אישרה כי מסרה בהודעתה שראתה את הנאשם צועק כשהוא עומד על המדרגות, ומיד לאחר מכן ראתה אותו מתנפל ומכה. היא הוסיפה כי אינה זוכרת כעת את הארועים באופן מדויק, ואישרה כי מה שאמרה במשטרה מדויק יותר.** בחקירה נגדית נוספת חזרה על כך שלא זיהתה את המעורבים בזמן אמת, ושלא ראתה את המכות עצמן.

נוכח ההבדלים המהותיים בין דבריה במשטרה לעדותה בפניי, אני מוצאת כי יש להעדיף את דבריה במשטרה, אשר העדה אישרה כי היו מדויקים יותר. לפיכך, הדברים אותם מסרה העדה במשטרה לפיהם הנאשם הוא שעמד וצעד על אחר, אותו לא ראתה ואשר התברר מאוחר יותר כאלון, וכי הנאשם הוא שהחל לתקוף את האחר, מהווים תמיכה וחיזוק לגרסתו של אלון. אין בידי לקבל את טענת ההגנה כי דברי העדה במשטרה היו סברה ולא מראה עיניים, שכן ניכר כי במשטרה אמרה העדה דברים מפורשים בכל הנוגע למראה עיניה, וכי עדותה בפניי היתה נסיון לסגת מדברים מפורשים אלו.

שי ערוסי, מנהל הארועים באולם, העיד כי סמוך לחצות ראה המולה ליד הבר, וכשהתקרב אמר לו הברמן שנשברה כוס ושהנאשם ביקש ששני אורחים - ינון ונאור, לא ישתו עוד. העד הינחה את הברמן לפעול בהתאם.

לאחר כרבע שעה ראה את הנאשם תופס כל אחד מהם ביד ומוציא אותם בכח החוצה מהאולם. העד פסע בעקבותיהם וראה שתוך כדי הוצאתם מהאולם הם התנגשו באורחת והכוס שלה "עפה" מידה. הוא פנה לדאוג לניקוי המקום, ולכן לא ראה את הארוע שהתפתח בהמשך. עדותו בכל הנוגע להילוכו בעקבות המעורבים והרמת שברי הכוס נתמכת בסרטון הארוע שהוגש.

אמנם העד אישר כי הוא מכיר את אלון מהתיכון וכי עבד בעבר עם ינון, ואולם התרשמתי כי מדובר בעד אובייקטיבי, אשר אינו קרוב קרבה ממשית למי מהצדדים, ואשר נתן הסבר מניח את הדעת מדוע במשטרה מסר כי הוא מכיר את הנאשם בלבד. לא למותר לציין כי העד אישר למעשה בעדותו את טענת ההגנה כי התעורר קושי בארוע עקב שתייתם

בכל הנוגע לשבירת הכוס בבר בארוע המקדים, העיד כי בכל ארוע נשברת כוס, ואין מדובר בהתרחשות יוצאת דופן. הוא אמנם הכחיש את הטענה כי הבר נסגר בהוראת הנאשם, ואולם אישר כי למעשה הנאשם ביקש שינון ונאור לא יקבלו שתיה, ואיני מוצאת כי הבדלי הגרסאות בשאלה האם הבר נסגר לחלוטין, שמא נאסרה רק שתיית נאור וינון, הינה בלב הסוגיה שבמחלוקת.

נוכח דברים אלו נתתי אמון בעדותו, ומצאתי כי עדותו בדבר ההוצאה בכח של המתלוננים יש בה כדי לתמוך בגרסת המאשימה, אל מול גרסתו המכחישה של הנאשם.

רזיאל מנצור, הברמן, הינו עד אובייקטיבי אשר אינו קשור למי מהמעורבים. מעצם עבודתו כברמן היה קרוב לזירת ההתרחשות - הן בטרם הארועים המתוארים בכתב האישום והן במהלכם.

מנצור העיד כי בארוע היו צעירים רבים ולפיכך בקשות רבות לשתיית אלכוהול. לעדותו, בשלב מסוים אחד המשתתפים בארוע, אשר שתה הרבה באופן יחסי, שבר כוס, וכי שבירת כוס היא מעשה המתרחש בארועים רבים. הוא העיר לבחורים שהיו במקום במטרה למנוע הדרדרות של המצב, ובהמשך הגיעה קבוצת מבוגרים, כאשר אחד מהם הציג עצמו כאבי הכלה או החתן, שאל אם יש בעיות, ואף הורה לו בשלב מסוים לסגור את הבר. העד אכן הפסיק להגיש אלכוהול, עד שנאמר לו שניתן להמשיך לעשות כן.

לאחר מכן הבחין בהתגוששות. הוא לא שם לב לפרטים שכן עסק בסידורים שונים עם פניו כלפי מטה, ואולם בשלב מסוים ראה תנופה של קבוצת מתגוששים אל הבר. הוא העיד כי ראה מספר אנשים - כ-5-7, וזיהה גם בחור שהעיר לו קודם לכן על גישתו ללקוחות ואת הבחור שאמר לו לסגור את הבר. במשטרה מסר שהיו מספר אנשים שהניפו ידיים, ושנשברו צלחות וכוסות על הבר.

עם זאת, העד לא ידע לפרט מה היה חלקו של כל אחד בהמולה, והוא אינו יכול לתרום לזיהוי מי מהמעורבים. בכלל זה לא זיהה את הנאשם באולם בית המשפט, ולא ידע להשיב אם הוא שביקש ממנו לסגור את הבר. כך גם לא ידע העד להשיב אם ראה בקטטה את הבחור ששבר קודם לכן את הכוס או מי מהאנשים ששתו קודם לכן. הוא העיד כי מאחר שהיה טרוד בענייני הבר, לא ראה את ניפוץ הכוס, ומשהבחין בדם ברח מהמקום.

עדותו היתה מאופקת מאד, וניכר היה כי הוא שוקל כל מילה. נתתי אמון בעדותו, אשר למעשה היה בה אך כדי לבסס את המסקנה כי כדבריו במשטרה, אכן חשש מפני הסיטואציה המקדימה שהתרחשה בבר, כאשר חש כי יש להרגיע את הבחורים ששתו במקום ואשר אחד מהם שבר כוס. כאמור בפתח הדברים - יוצאת אני מנקודת הנחה כי אותם בחורים היו ינון ונאור.

הנאשם הציג עצמו כאדם נורמטיבי המתנדב בעמותות שונות. הוא תאר כיצד פעל רבות למען הכלה, אחייניתו, לאחר שאחיו נפטר. לדבריו, גם לקראת החתונה ניהל את כל הסוגיות הכרוכות בחתונה, ובתוך כך התריע נגד שתיית אלכוהול על ידי הצעירים.

במהלך הארוע נאמר לו שיש שני חבר'ה שעושים בלאגן על הבר, שוברים כוסות, ושהברמן חושש מפניהם. הוא ניגש אליהם וראה שאכן הברמן מפחד, ואז אמר לשניהם שאם הם שתויים שיעזבו את המקום, והורה לסגור את הבר. לדבריו, אמו של החתן הגיעה, ואמרה לו שאחד הבחורים הוא החבר של הבת שלה. הנאשם התרצה וחזר אל השולחן. לא למותר לציין כי אם החתן לא תיארה ארוע זה, ושללה את טענת הנאשם כי התריע נגד שתיית אלכוהול טרם הארוע. גם הנאשם עצמו לא מסר בשתי חקירותיו במשטרה כי השיחה היתה בנוכחות הורי החתן, כפי שהעיד בפניו.

הנאשם העיד כי כעבור זמן מה אמר לו אחיינו, אחי הכלה, ששני בחורים שוברים כוסות ליד השולחן, שאשתו של האחין כמעט נפצעה ושלאמו של האחין - אמה של הכלה - נכנס רסיס לרגל. הנאשם ראה כי מדובר באותם שני בחורים, ניגש אליהם ואמר להם שיפנו את האולם. לדבריו, אמרו לו שהוא אינו מבין את הסיטואציה, **ומשראה שהם לא רוצים לצאת חיבק אותם והוליך אותם החוצה כשהם מתנגדים ליציאה**. כן טען כי אחד מהם היה שיכור והיה צריך לתפוס אותו כדי שלא יפול.

אימו של החתן הגיעה וביקשה שלא יוציא אותם, אולם הוא סרב, ואז הגיע בחור נוסף, אלון, שאל אותו מי הוא שהוא מוציא אותם, וניהל איתו לדבריו דו שיח מאיים, במהלכו אף היכה את הנאשם באפו באגרופו.

בשלב זה התנפלו עליו גם השניים הנוספים, נאור חנק אותו, וכל שעשה הנאשם היה להוריד את ראשו ולנסות להתגונן, עד שבנו חילץ אותו מתוך המעורבים. הוא נכנס חזרה לאולם ובסערת רגשות הדף את אחד הכסאות.

בהודעת הנאשם במשטרה ממועד הארוע (ת/1), תאר בדומה את מהלך הדברים. באשר למגע עם אלון, מסר כי אלון, אותו לא הכיר, דחף אותו, ואז הצטרפו גם ינון ונאור, ושלושתם יחד דחפו את הנאשם. אחד מהם נתן לו בוקס בפניו, ואז לדבריו הכל התערבב והוא אינו זוכר מה היה, עד שנמשך החוצה מהמהומה. הוא טען כי אינו יודע כיצד אלון נפצע, שכן חנקו אותו, והוא היה עם ראשו כלפי מטה.

בהודעתו השניה, מיום 3.8.15 (ת/2), חזר על תיאור הדברים, והוסיף כי הבחור שנפצע הוא שנתן לו את מכת האגרופ. כן אישר כי ייתכן שלאחר שחזר אל האולם לאחר הארוע, עפו צלחות משולחן אותו הדף.

הנאשם טען - במשטרה ובפניו, כי לא נחתך בידי, ואולם מהראיות אשר הוגשו בהסכמה עולה כי השוטר שרון בזובסקי הבחין בחתכים באגודל ימין וביד שמאל כששמר על הנאשם, וזה מסר שאינו יודע ממה נגרמו (ת/9). גם מדו"ח הפעולה שערך אותו שוטר עולה כי הוא ראה את הנאשם באולם, כשהוא מחזיק את ידו עטופה במפת שולחן. הנאשם נשאל מה יש לו ביד, השיב שכלום, אך כשפתח אותה היא היתה עם כתמי דם. דברים דומים עולים גם מדו"ח אותו ערך השוטר אלי בשקין (ת/10).

כן נתפסו במקום הווסט שלבש הנאשם, כשהוא מוכתם בדם, ומפת השולחן המוכתמת בדם (ת/22-21).

לא למותר לציין כי החבלות שתועדו על גוף הנאשם - חתכים בידיים בלבד, אינם מתיישבים עם מי שהותקף באגרופ, חניקה וכיוצא בזה, אלא מתיישבים עם אחיזה בכוס אשר הוטחה באלון.

עוד יצוין בהקשר לכך כי הנאשם עצמו לא טען כי הותקף בדרך אשר היה בה כדי לגרום לחתכים בידי, ואף טען בחקירתו בסמוך לארוע כי אין המדובר בחתך אלא בקילוף, וכי הוא אינו יודע ממה נגרם החתך (ת/1). בעדותו טען כי כתוצאה מהארוע נוצר קילוף מדמם בידי, אותו עטף במפית, אולם הוא לא הסביר כיצד נגרם הדבר.

לא נתתי אמון בדברי הנאשם. כאמור לעיל, הארועים שהתקיימו סמוך למדרגות ולבר אינם מתועדים בדיסק האולם. בדיסק מתועדת חלק מהוצאתם של ינון ונאור על ידי הנאשם טרם הגעתם למדרגות, וצפיה בו מלמדת כי הנאשם הולך מאחורי ינון ונאור, וניכר כי הוא דוחף אותם. אין המדובר בהליכה שלווה ורגילה, או במי שמחבק אותם כגרסתו, אלא במי שדוחף את הבחורים שלפניו.

עדויות המאשימה בכל הנוגע לתקיפתו של אלון על ידי הנאשם, והטחת הכוס בראשו, לא קיבלו מענה מספק בגרסת הנאשם ובגרסאות עדיו אשר תפורטנה להלן.

אין חולק כי הנאשם היה מאד מעורב רגשית בארוע, ודומה כי עקב מעורבות רגשית זו וחלקו בקיום החינה, הגיב באופן תוקפני ואלים, גם מקום בו ניתן וצריך היה לפעול אחרת.

מצפייה בדיסק ניכר כי גם לאחר הארוע האלים נהג הנאשם בסערת רגשות, בשונה מהאופן בו תאר את אותו שלב בפניי. הנאשם נראה נכנס לאזור הרחבה והשולחנות כשהוא נסער, ומשך מספר דקות נמצא במקום כשבנו עידן מנסה למנוע ממנו לצאת מהרחבה ואוחז בו, גם כשדומה כי הרוחות במקום נרגעו.

צפייה בסרטון מלמדת כי עידן אינו מנסה רק להרגיע את אביו, אלא מונע ממנו מלשוב אל אזור הבר/היציאה, וכי הבן מפעיל כח של ממש על מנת למנוע מאביו לצאת. איני מקבלת את טענת הנאשם בעדותו כי ברח מפני בנו שכן ביקש שיעזבו אותו לנפשו, וכאמור נהיר מהצפייה כי הנאשם מנסה לצאת מאזור הרחבה לכיוון בו מצויים המתלוננים, ואין המדובר בניסיון להירגע.

הדברים מתיישבים עם עדותו של רמי עובדיה, בעלי אולם הארועים, אשר העיד כי הוא מכיר את הנאשם מבית הספר, וניכר היה כי אין המדובר במי שמבקש להזיק לנאשם. העד מסר במשטרה כי באולם עצמו נשברו צלחות וכוסות (ת/20), עדות המתיישבת עם התנהגות חסרת שליטה של הנאשם לאחר הארוע, משלא נטען כי ינון ונאור שברו צלחות באזור הרחבה.

התרשמתי כי הנאשם ניסה להעצים את חששו מפני השימוש באלכוהול, דברים אשר נסתרו כאמור בעדות אם החתן, וזאת גם נוכח עדותו לפיה בעצמו שתה שתי כוסות וודקה בארוע, ואף שאחיינו מסר במשטרה כי הנאשם עצמו היה

שיכור. כן יצויין כבר עתה כי האחייני ניסים אף מסר כי הנאשם החזיר לנאשם, בניגוד לגרסת הנאשם כי רק הוריד את ראשו.

הנה כי כן - לא רק עדויות התביעה בהן נתתי אמון סותרות את גרסת הנאשם באשר למעשיו, אלא שבמקומות בהם ניתן היה לצפות בדיסק המתעד את מהלך הארועים - נסתרה גרסתו של הנאשם בכל הנוגע להתנהגותו, ואף הודעת אחיינו במשטרה בכל הנוגע לשכרותו, ועדותו כי הנאשם "החזיר" לאלון ולא טמן ידו בצלחת, סתרו את גרסת הנאשם.

כאמור, גם גרסת הנאשם בכל הנוגע לחתכים שבידיו מלמדת על הסתרת הנאשם את שהתרחש ועל העדר מהימנות.

ניסים בושרי הינו אחי הכלה. העד מתגורר באוסטרליה והגיע לארץ במיוחד לשם מתן העדות. בדומה לכלה, אשר עדותה תפורט להלן, גם ניסים העיד כי הנאשם, דודו, משמש לו כאב.

העד העיד כי נאור וינון ישבו לידו וליד אשתו באותו שולחן. לדבריו, השניים היו שיכורים והתנהגו בצורה מעט אגרסיבית. הוא הסביר כי הם לא היו מאד שיכורים אלא התנהגו כמי ששתו והוסרו עכבותיהם, וכך הקישו כוסות "לחיים" בצורה מעט ברוטלית, וכתוצאה מכך נשברה כוס, הזכוכיות התפזרו על הרצפה, ואמו נפצעה מאחת מהן.

לדברי העד, התנהגות השניים היתה עבריינית וברברית, והוא ואמו סיפרו לנאשם על כך. או אז, חיבק הנאשם את השניים ואמר להם לצאת. לדבריו השניים התנגדו, בעיקר מילולית. הנאשם הוציא אותם, והעד הלך בעקבותיהם והבחין באלון צועק על הנאשם "מי אתה בכלל". השניים התחילו לצעוק, ואז אלון נתן אגרוף לנאשם, והחלה התקוטטות והמולה. עם זאת, בחקירה נגדית אישר, לאחר שצפה בסרטון, כי עמד במרחק ניכר מהנאשם כאשר זה שוחח עם ינון ונאור, וכי ברעש שהיה באולם לא ניתן היה לשמוע ממרחק את שנאמר. במשטרה מסר (ת/23), כי הנאשם אמנם לא הוציא את השניים באלימות אולם היתה התנגדות קלה שלהם, שכן הם רצו להישאר.

בדומה לעדי ההגנה האחרים, העיד העד כי למעשה אינו יכול לפרט לגבי ההתרחשות לאחר מכן. הוא העיד כי היו אנשים שתקפו את הנאשם והיו אנשים שניסו להפריד, ואולם לדבריו פחד להתערב, לא הכיר את המעורבים, ולא הבין בוודאות מה קורה.

יתרה מכך - בניגוד לגרסת הנאשם, אשר טען כי כל שעשה היה להוריד את ראשו ולנסות להתגונן, העיד ניסים כי אלון אמנם החל במתן האגרופים, ואולם הנאשם החזיר לו. הוא מסר כי השניים "הלכו מכות" עם הידיים, ונתנו אגרופים אחד לשני.

עוד יצויין, כי אף שההגנה לא ביקשה לזמן את החוקרת והסכימה להגשת הודעת העד, טען העד כי הנאשם שתה אך לא היה שיכור, בניגוד לגרסתו במשטרה, בה מסר כי הנאשם היה שיכור. כאשר עומת עם הסתירה טען כי החוקרת לא הבינה את דבריו.

לא למותר לציין עוד, כי בדומה לעדי הגנה נוספים - אף שכאמור למעשה לא יכול היה לשפוך אור על נסיבות פציעתו של אלון, שכן לא ראה כיצד זו התרחשה, לדבריו, בחר להכפישו, תוך שהעיד כי שמע שזה אוהב ללכת מכות, אם כי אישר שאינו יודע זאת מידיעה אישית.

עידן בשארי, בנו של הנאשם, השתחרר לא מזמן משירות קרבי. בדומה למרבית עדי ההגנה, העיד עידן כי לא הכיר את אלון טרם הארוע.

עידן לא ראה את ראשית הארוע, ובכלל זה אישר כי לא ראה את נאור וינון "עושים בלאגן" או שותים אלכוהול. לעדותו, בשלב מסוים ראה משולחנו, במרחק של מספר מטרים, את אביו עומד בכניסה לאולם ומבקש משני צעירים לצאת, בעוד אמו של החתן מבקשת שלא יעשה כן. או אז הגיע אדם שלישי שדחף את אביו באגרסיביות לכיוון הבר. אותם שלושה החלו להתקוטט עם אביו, ונהייתה המולה של גוש אנשים שזז מצד לצד.

העד ציין כי לא היה ברור מי נותן מכות ומי מנסה להפריד, ולמעשה הוא לא ראה כיצד אלון נפצע. עם זאת, הוא טען כי אביו היה עם הראש למטה, ידיו על ראשו, ומנסה לגונן על עצמו עד שהעד חילץ אותו מהמקום.

בעדותו הוסיף כי נאור חנק את אביו, אף שלא אמר דברים אלו במשטרה (ת/24).

כאמור, חלק ניכר מעדויות ההגנה הוקדש להשחרת המתלוננים, מבלי שהיה בהן כדי לתרום תרומה ממשית להבהרת הארוע הנדון, שכן אף עדי ההגנה הודו בחלקם כי למעשה לא היו עדים לארוע עצמו.

כך, שני שאטל, הכלה, העידה כי מאז שהיתה בת 8, אז נפטר אביה, לקח אותה הנאשם תחת חסותו ונהג בה כבתו הבכורה. היא פירטה כי הוא היה מעורב בכל שלב מארועי החתונה והחינה, וראה את הארוע כארוע שלו.

היא אמנם העידה כי משכך, לא היה הנאשם עושה דבר שיש בו כדי לשבש את הארוע, ואולם התרשמתי כי כאמור, דוקא במעורבותו הרגשית העמוקה היה כדי לגרום לו לאבד את עשתונותיו אל מול התנהגותם של אורחים שהוא סבר כי יש בהתנהגותם כדי להפריע לקיום הארוע כפי שהוא ביקש שיתקיים.

עדותה של שני נועדה לשבח את אופיו הטוב של הנאשם ולהשחיר מנגד את אופיו של אלון, לגביו העידה כי הוא חבר ילדות של בעלה, ולדבריה כשהוא שותה הוא מאבד שליטה, ומעורב בקטטות.

עדותה היתה נרגשת מאד והיא בכתה במהלכה, ואולם אשר לשאלה שבמחלוקת אין חולק כי היא כלל לא ראתה ולו פרט אחד מהארוע הנדון, ולפיכך איני מוצאת כי יש בה כדי לסייע להגנת הנאשם.

גם אם הכלה, שמחה סיסי בושארי, לא הצליחה לשפוך אור על המעשים שנעשו במסגרת הארוע האלים. היא העידה כי טרם הוצאת נאור וינון מהאולם, צעדה ללא נעליים וזכוכית נכנסה לרגלה. עקב כך, לקח הנאשם את השניים ו"ליווה" אותם אל המדרגות. ואולם תיאורה מאותו שלב הוא כוללני, ואין בו כאמור כדי לשפוך אור

על השתלשלות העניינים. שמחה העידה כי היה בלאגן וכי התנפלו על הנאשם. לדבריה ראתה אנשים רבים והתקהלות, אולם מאחר שלטענתה כולם התנפלו "אחד על השני, היו מלא אנשים", והיא לא הכירה מי מהמעורבים, היא אינה יודעת מה בדיוק התרחש.

עוד הוסיפה העדה, כי מאחר שחששה שבתה, הכלה, תראה את המתרחש, פנתה לכיוון האולם, ולמעשה לא ראתה את הארוע לפרטיו, ובכלל זה לא ראתה את הנאשם מוכה ולא ראתה מה חלקו במעשים.

לאחר שבחנתי את מכלול עדותה מצאתי כי קיימות בעדותה מספר סתירות וקשיים, המקשים על מתן אמון בדבריה. כך, העדה טענה כי צעדה בעקבות הנאשם כשהוציא את השניים, אף שהוצג לה הסרטון בו רואים אותה נעצרת ומשוחחת עם אחד האורחים כ-40 שניות, פרק זמן ממושך ביחס להתרחשות הארוע כולו, ומכאן שלא היתה בסמוך למקום בעת ההתרחשות האלימה.

בנוסף, העדה טענה כאמור כי הנאשם "ליווה" את השניים, וכשהוצג לה אופן ה"ליווי" טענה כי השניים היו מסטולים ולכן הלכו כך, תשובה אשר אינה מתיישבת עם מראה העיניים. משנשאלה לחילופי הדברים של הנאשם עם המעורבים, השיבה כי שמיעתה חלשה, אף שטענה כי עמדה כחצי מטר בלבד מאחורי הנאשם. גם משנשאלה אם יצאה החוצה לאחר הארוע, השיבה בשלילה, וכי רק בתה עניינה אותה באותה עת, אף שהוצג לה סרטון בו רואים אותה יוצאת אל מחוץ לאולם.

לא למותר לציין כי שמחה טענה כי הודעתה במשטרה נרשמה בצורה חלקית ולא ניתן לה לפרט. זאת בדומה לניסים, אשר טען כאמור כי החוקרת לא הבינה את שאמר. אף כי ייתכן שכך היה, הרי שאיני מוצאת ליתן משקל לטענה, משההגנה ויתרה על ההזדמנות שהיתה לה לחקור את גובי ההודעות, ואלו הוגשו ללא הסתייגויות.

נוכח התרשמותי הישירה מהעדה, והסתירות המפורטות לעיל, כמו גם עדותה כי למעשה לא ראתה את הארוע במדויק, איני מוצאת ליתן משקל לדבריה.

סיכום ומסקנות

כמבואר לעיל, לאחר שבחנתי את מכלול הראיות והעדויות, מצאתי כי המאשימה עמדה בנטל המוטל עליה להוכיח אשמתו של הנאשם.

כאמור, הארוע התרחש במהלך חינה, ודומה כי אין חולק שארוע החינה נהרס, וכי הארוע האלים העיב וממשיך להעיב על הקשר שבין המשפחות, אשר זמן קצר לאחר מכן אוחדו בקשרי נישואין.

הקושי האינהרנטי הכרוך בפגיעה בקשרים שבין המשפחות, ובפגימה בארועים המשמחים ניכר היה בעדותם של כל העדים. אין ספק בליבי כי אלמלא היו עדי התביעה משוכנעים כי הנאשם הוא שתקף את אלון, לא היו מעידים כך בבית המשפט. זאת גם בשים לב לכך ששלושת המותקפים על ידי הנאשם לא הכירו אותו הכרות ממשית או בכלל טרם הארוע, ולא נמצא להם כל מניע להעליל על הנאשם. איני מקבלת את הטענה כי מכיוון שהנאשם ביקש להוציא

מהאולם את החבר של אחות החתן, יטפלו עליו עדי התביעה עלילה המייחסת לו את האמור בכתב האישום.

כמפורט לעיל, עסקינן בתיק מרובה עדויות, כאשר חלק ניכר מהעדים ראו רק חלק מהארוע, חלקם ממיקומים שונים באולם, ולפיכך עדים שונים האירו את הארוע באור שונה. ואולם ממכלול העדויות הצטיירה תמונה ראייתית כוללת של הארועים.

בע"פ 8649/11 - שאקה אבום נ' מדינת ישראל, דן בית המשפט בארוע אשר נוכח ריבוי הגרסאות, חלקן סותרות, כונה על ידי בית המשפט המחוזי "רשומון". בית המשפט המחוזי קבע כי חרף הקושי הראייתי נוכח העדויות הסותרות, הונחה בפניו תשתית להרשעת המערער, ובפסק הדין של בית המשפט העליון הוטעם בהקשר זה כי -

"מלאכת השפיטה רצופה אתגרים ממין זה, וניתן במידה כזו או אחרת להגדיר כ"רשומון" רבים מן העניינים המובאים בפני הערכאות הדיוניות".

כן נקבע כי -

"אכן, העדויות שהוצגו בבית המשפט לא התיישבו באופן מלא זו עם זו. אולם, עצם קיומן של סתירות "פנימיות" או "חיצוניות" בגרסה אינו יוצר, כשלעצמו ולבדו, ספק סביר המצדיק זיכוי. הוא רק מחייב בחינה זהירה ומדוקדקת של מכלול העדויות והראיות".

אשר לחלקו הראשון של כתב האישום, המייחס לנאשם תקיפה של נאור וינון, הרי ששילוב עדויותיהם של נאור, ינון, עדינה ושי, מלמד על תקיפת הנאשם את השניים. הדברים נלמדים גם מצפייה בסרטון, ולמעשה אין חולק כי הנאשם הוציא את השניים לאחר שהחליט לעשות כן, כשנהיר כי הם לא רצו לצאת.

גם הנאשם עצמו אישר בעדותו כי ינון ונאור למעשה התנגדו להוצאתם, והדבר אף מתיישב עם ההגיון ונסיון החיים, לפיו אדם אינו יוצא מאולם כשאינו חפץ בכך, אלמלא מופעל כנגדו כח. איני מוצאת ממש באבחנה אותה ביצעה ההגנה אם הנאשם תפס את השניים בכתפיהם, או גרר אותם. ראשית, כפי שהשיבו העדים - הסרטון מתעד את המשך התפיסה ולא את ראשיתה, ועיקר - התפיסה או הגרירה מהוות שתיהן מעשה של תקיפה.

העדויות באשר לדחיפתם של השניים במדרגות השתלבו זו בזו, כאשר עדים שונים תיארו כיצד הנאשם דחף את השניים, דחיפה בגינה נפל ינון מספר מדרגות, והמשך נפילתו נמנעה שכן נאור הצליח לתפוס אותו בידו.

במכלול האמור יש כדי לגבש את עבירת התקיפה אותה ביצע הנאשם כלפי ינון ונאור.

אשר לפציעתו של אלון, הרי שגם באשר לארוע זה שילוב העדויות - כאשר חלק מהעדים העידו כי ראו באופן מפורש את הנאשם תוקף את אלון ומטיח כוס בראשו (אלון, עדינה, ינון ונאור), וחלקם ראו חלקים מהארוע אשר משלימים את

התמונה הראייתית, מהימן עליי.

העדים אשר ראו במו עיניהם את התקיפה תיארו כולם את הסיטואציה היחודית והאותנטית במסגרתה עומד הנאשם עם הגב לבר, ואז לוקח את הכוס מהבר שהיה מאחוריו ומטיח אותה בראשו של אלון. הם הבהירו כי הארוע כולו נמשך שניות ספורות, וכי לא היה בנמצא אדם אחר אשר היכה את אלון. ממכלול העדויות אף עולה תמונה לפיה לאחר שבירת הכוס התחוללה מהומה ואנשים רבים התקרבו למקום כדי לנסות להפריד.

המסקנה המרשיעה כנגד הנאשם בכל הנוגע לפציעתו של אלון מבוססת כאמור על מתן האמון בעדויותיהם של אלון, עדינה, נאור, ינון וירדן. עדויותיהם היו ככלל קוהרנטיות, וכאמור ללא העצמה או מניע. מטבע הדברים, בארוע אלים ופתאומי אין העדים מבחינים כולם במכלול הפרטים, והם אינם יודעים לשחזרם באופן מלא לאחר מכן. כך, עדינה העידה כי אינה יודעת מי הצליח להפריד בין הנאשם לאלון, ועדי תביעה נוספים לא ידעו לדקדק בשאלות כמה אנשים נקהלו מסביב, כמה זמן בדיוק נמשך הארוע, וכמה כוסות היו על הבר. מדובר בפרטים תפלים לארוע, אשר אין בהם כדי לשנות מהתמונה הכוללת, אשר תוארה באופן דומה על ידי כלל העדים - החל בהוצאת ינון ונאור מהאולם, עבור במשפט המאיים אותו היפנה הנאשם לאלון, וכלה בתקיפתו של אלון ובהטחת הכוס בראשו.

אף העובדה כי אלון והנאשם הם היחידים שנפצעו בארוע, והעדר הסבר של הנאשם לפציעתו שלו, מחזקת את המסקנה המפלילה כנגדו. אמנם עדים שונים העידו כי דם ניתז גם עליהם, ואולם אלון והנאשם לבדם נפגעו באופן ממשי.

לא למותר לציין כי כאמור, ההגנה ניסתה להשחיר את שלושת המתלוננים, ולצייר תדמית כאילו הם אלימים ושיכורים. כחלק מניסיון ההשחרה הוגשו תמונות בהן נראים ינון ונאור כשהם עם משקאות בידיהם, או עם נרגילה ובקבוק בירה בזמן נהיגה (נ/4-2). לא מצאתי כי אלו תמונות חריגות, או כי יש בהן כדי ללמד על הרגלי שתיה חריגים של הצעירים. ואולם, אף אם אצא מנקודת המוצא של ההגנה, לפיה ינון ונאור שתו למכביר ואף שברו כוס בבר טרם הארוע האלים, וכי התנהגותם הביאה לכך שהברמן חשש מפניהם ולכך שהנאשם ביקש לסגור את הבר, הרי שבכל אלה אין כדי לאיין את עדויות עדים אלו, ובודאי שאין בכך כדי לפגום בעדויותיהם של אחרים, אשר ראו במו עיניהם את תקיפת הנאשם את אלון. לפיכך, אף אם יינתן משקל מופחת לעדויותיהם של ינון ונאור, הרי שלא יהא בכך כדי לפגום במסקנה המרשיעה.

לא למותר לציין בהקשר זה כי הנאשם עצמו אישר, כי אף שהגיע אל הבר כשלטענתו נאור וינון שתו שם והתנהגו בצורה מאיימת, ואף שהוציא אותם מהאולם בשלב מאוחר יותר של הארוע, הרי שהוא עצמו לא ראה אותם שוברים כוס, ואף לא ראה אותם מתנהגים כשיכורים.

יתר על כן - יש בנקודת מוצא זו כדי להבהיר מדוע כה כעס הנאשם על השניים ועל כל מי שהתערב לטובתם, ופעל הן להוצאתם מן האולם והן לתקיפת אלון, אשר ניסה להגן על השניים. לא אוכל לקבל את טענת ההגנה בסיכומיה כי ארוע התקיפה נעשה "ללא כל קשר" לארוע הטחת הכוסות בבר, ונהיר כי עקב הארוע הראשון, ושבירת הכוס שבאה לאחר מכן בשולחן בו ישבו השניים, בערה בנאשם חמתו והוא פעל להוצאתם מהאולם, והמשיך בתקיפתו של אלון.

הנאשם עצמו טען שוב ושוב, כי ראה עצמו אחראי לחתונת אחייניתו, אשר אביה נפטר, ואין חולק כי הארוע היה בנפשו. כעסו על השתיה ליד הבר, על השכרות הנטענת, על שבירת הכוס ליד השולחן, ועוד - מבהיר מדוע היה כה נסער והגיב בכעס ובאלימות.

אשר לטענות ההגנה כי חלק מעדי התביעה שוחחו ביניהם לאחר הארוע, הרי שאני מוצאת עובדה זו כמעשה טבעי, ולמעשה לא ניתן לצפות אחרת. אין בכך כדי ללמד על השלמת פרטים או בחינת ההשלכות האפשריות, כטענת ההגנה בסיכומיה, וניתן להניח כי 2 הצדדים שוחחו על הארוע הסוער והאלים לאחר התרחשותו, וכי הדבר אינו יחודי למשפחת החתן וחבריו.

לא מצאתי בעדויות עדים נוספים אשר העידו בפניי (אביו של החתן ואבי חוסרבי), או בסתירות שהתגלעו בעדויות שונות, כדי להשפיע על התמונה הראייתית שהתגלתה בפניי, שכן עסקינן בסתירות שאינן יורדות ללב המחלוקת, והן נוגעות לפרטים שוליים. יוזכר כי בהתאם להלכה הפסוקה -

"איננו דורשים מעד, ובמיוחד מקרבן עבירה, להיות "מכשיר לדיוק אוטומטי" (ע"פ 6643/05 בענין מדינת ישראל נ' פלוני, כפי שצוטט גם בע"פ 7939/10 בענין רומן זדורוב נ' מדינת ישראל).

טרם סיום, לא יהיה למותר לציין כי ההגנה נמנעה מלהציג - במשטרה או בבית המשפט, את צילומי החתונה אותם ביצעו צלמים מטעם בני הזוג, ואשר דומה כי יכולים היו לסייע בהצגת הארועים השונים מזוויות נוספות, ואולי אף להציג ארועים אשר כלל לא נתפסו במצלמות האולם.

שני אישרה בעדותה כי היו בארוע שני צלמים, אשר צילמו תמונות סטילס ווידאו. היא העידה כי צפתה בסרט הוידאו, וטענה כי בסרט רואים את נאור וינון "כל שנייה הולכים לשולחן לקחת עוד שתיה", אולם הסרט לא הוגש כאמור. גם אם הכלה לא סיפקה הסבר מדוע לא הוגש הסרט למשטרה, ובהקשר לכך אך השיבה כי לא מזמן קיבלה אותו מידי החתן והכלה. מסיכומי ההגנה אף עולה כי גם ב"כ הנאשם צפה בסרט, וטען כי בסרט לא היה כדי להועיל, אולם לא ניתן כל הסבר מניח את הדעת מדוע לא הוגש הסרט.

בהקשר לכך יובהר עוד כי בת/7, הצילום מטעם האולם, נראה צלם עם מצלמה בידו מצלם מתוך מרכז הרחבה. טענת ההגנה בסיכומיה כי בשלב זה של הארוע צילם הצלם צילומי סטילס בלבד ולא וידאו, לא נטענה על ידי מי מהעדים, ואף אינה עולה בקנה אחד עם עדותה של אם הכלה, אשר העידה כי בעת ביצוע המעשים הארוע עדיין היה פעיל, והיו במקום ריקודים וצלמים.

"הלכה פסוקה היא, שאי-המצאת ראיה, העשויה לשפוך אור על האמת, יש בה כדי לתמוך בגירסה הנוגדת" (ע"פ 531/80, ברוך אבוחצירא נ' מדינת ישראל). לפיכך, העובדה שההגנה לא הציגה את הסרטים המצויים ברשותה ואשר מתעדים לטענת עדי ההגנה חלקים רלוונטיים מהתנהגותם של ינון ונאור, ואשר יכולים היו כאמור לשפוך אור על הארועים נשואי כתב האישום, משמשת לחובת הנאשם.

סופו של יום ונוכח המפורט לעיל, מורשע הנאשם בעבירות בהן הואשם.

ניתנה היום, י"ח אדר תשע"ז, 16 מרץ 2017, במעמד הצדדים.